

Πρέπει να κοινωνούμε αν δεν έχουμε εξομολογηθεί;

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Θεία Ευχαριστία, η μετάληψη του Σώματος και του Αίματος του Χριστού μας, αποτελεί την κορύφωση της πνευματικής ζωής μας μέσα στην ορθόδοξη Εκκλησία. Στιγμή ξεχωριστή για κάθε Ορθόδοξο Χριστιανό. Όμως επειδή ακριβώς το να υποδεχθούμε μέσα μας τον ίδιο τον Χριστό είναι κάτι πάρα πολύ σπουδαίο η Εκκλησία μας έχει θεσπίσει ορισμένους κανόνες και προετοιμασίες τις οποίες πρέπει να έχουμε κάνει πριν φτάσουμε στο Μυστήριο των Μυστηρίων. Όπως ακριβώς όταν έχουμε έναν υψηλό προσκεκλημένο στο σπίτι φροντίζουμε να είναι όλα στην εντέλεια, έτσι κι ακόμα περισσότερο οφείλουμε να ετοιμάζουμε την ψυχή μας εφόσον περιμένουμε τον ίδιο τον Χριστό.

Απαραίτητη προϋπόθεση για τη συμμετοχή μας στο Μυστήριο της θείας Ευχαριστίας είναι η ειλικρινής μετάνοια και η καθαρή συνείδηση. Γράφει ο θεόπνευστος Απόστολος Παύλος: «δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἔκ

τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω», δηλ. «ας εξετάζει λοιπόν κάθε άνθρωπος με προσοχή τον εαυτό του, και αφού προετοιμασθεί με την εξέταση αυτή, τότε ας τρώει από τον καθαγιασμένο ἄρτο και ας πίνει από το καθαγιασμένο ποτήριο» (Α΄ Κορ. ια΄ 28). Αλίμονο αν κάποιος κοινωνεί χωρίς να εξετάζει τον εαυτό του με τακτική αυτοκριτική, μετάνοια και εξομολόγηση. Μόνο μια ψυχή απαλλαγμένη από κάθε τι πονηρό και αμαρτωλό μπορεί να δεχθεί μέσα της τον ίδιο τον Χριστό. Η Θεία Χάρις του Μυστηρίου της Ιερᾶς Εξομολόγησεως δρα προετοιμαστικά και ως πρόδρομος για τον ερχομό του ίδιου του Κυρίου μας.

Καθώς βέβαια προχωράμε στον πνευματικό αγώνα υπάρχουν περιπτώσεις που ο Πνευματικός δίνει την άδεια να μεταλαμβάνουμε ανά τακτά χρονικά διαστήματα χωρίς απαραίτητως να έχουμε εξομολογηθεί πριν από κάθε θεία Κοινωνία. Αυτό βέβαια ισχύει εφόσον υπάρχει ευλογία από τον Πνευματικό και εφόσον δεν έχει μεσολαβήσει κάποιο αμάρτημα που να επιφέρει «επιτίμιο» και να μην επιτρέπει την προσέλευσή μας στο Ἅγιο Ποτήριο. Σε περιπτώσεις που έχουν μεσολαβήσει τέτοια αμαρτήματα είναι αυτονοήτο ότι προηγείται η Ιερά Εξομολόγηση ούτως ώστε να καθαριστεί η ψυχή, να μετανοήσουμε και όταν το κρίνει ο Πνευματικός να προσέλθουμε στην Θεία Ευχαριστία.

Τι συμβαίνει όμως σε ιδιάζουσες περιπτώσεις; Όταν μετανοούμε αλλά η καθημερινότητα μας αφήνει μακριά από το πετραχήλι του πνευματικού; Το πρώτο που οφείλουμε να υπογραμμίσουμε είναι η ύπαρξη εκ μέρους μας σωστών προτεραιοτήτων. Αν θέλουμε όντως να λάβουμε μέσα μας το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας πως γίνεται να μην προλαβαίνουμε να προετοιμαστούμε σωστά; Κάποιος που ετοιμάζεται να δώσει Πανελλήνιες εξετάσεις υπάρχει περίπτωση να πει δεν πρόλαβα να ετοιμαστώ; Έτσι λοιπόν και εμείς να μην είμαστε εύκολοι στο να επικαλούμαστε δικαιολογίες. «Πάντα Θεού δεύτερα» όπως λέει και ο Ἅγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος. Πρώτα ο Θεός και μετά όλα τα άλλα.

Ἀκρως ιδιαίτερες περιπτώσεις κατά τις οποίες έχουμε κάποια πτώση αλλά δεν έχουμε τη δυνατότητα να επισκεφθούμε τον Πνευματικό, μπορούν να τακτοποιηθούν με κάποια τηλεφωνική επικοινωνία μαζί του ώστε να μας δώσει οδηγίες τι να πράξουμε.

Σε κάθε περίπτωση επειδή η Θεία Μετάληψη χωρίς την κατάλληλη προετοιμασία μπορεί να είναι «εις κρίμα και κατάκριμα» είναι απαραίτητη η ευλογία του Πνευματικού μας πριν να κοινωνήσουμε. Εκείνος μας ορίζει το πως, πότε και κάτω από ποιες προϋποθέσεις μπορούμε να μεταλαμβάνουμε!